

JELENÍ PŘÍKOP – KRÁLOVSKÁ ZAHRADA – LETENSKÉ SADY – 24.5.2021

Na Loretánském náměstí, kde byl začátek naší procházky, se nás sešlo 28. Nesměla chybět společná fotografie s malebným pozadím věže Lorety a jejích zvonků.

Potom se naše početná skupina vydala po starobylém dláždění uliček Černínské a Nového Světa do ulice U Brusky, ke vchodu do Horního Jeleního příkopu. Cestou jsme budili pozornost místních obyvatel, kteří si za dobu pandemických opatření odvykli od turistického ruchu, který bývá v těchto malebných zákoutích Prahy enormní. U vchodu jsme absolvovali kontrolní prohlídku batůžků a po dřevěné, prudce se svažující „schodišťové lávce“, jsme sestoupili na dno Jeleního příkopu, kudy protéká potok Brusnice.

Ocitli jsme se uprostřed zeleně, obklopeni mohutnými stromy a stráněmi plnými keřů s kvetoucím a silně vonícím šerikem. Šikmou, strání stoupající, cestičkou jsme vyšli na první zastávku – Masarykovu vyhlídku. V současné době to je klidné a tiché místo k posezení a odpočinku na lavičce pod staletým dubem s výhledem na Svatovítskou katedrálu a další hradní objekty. Z Masarykovy vyhlídky pokračovala cesta Horním Jelením příkopem, jehož historie je velice pestrá. Mnoho staletí úprav a změn jeho využití od obraného účelu, přes zemědělské využití (pole, vinice, obora) až po dnešní parkovou úpravu, která nabízí odpočinek. Cestu dál jsme absolvovali s malými zastaveními – např. u panelu s fotografiemi a informacemi o Jelením příkopu, u Sochy Ponocného na loučce, kterou protéká potok Brusnice, a dalších zajímavostí tohoto místa.

Po pěkně upravené mírně stoupající cestě, která ústí u severního vchodu do pražského hradu, jsme vyšli na Prašný most. Minuli jsme hradní stráž, o jejíž úloze, historii a uniformách jsme si řekli pár slov. U Lvího dvora jsme vstoupili do Královské zahrady, zastavili se u Prezidentského domku, který nechal vystavět prezident Eduard Beneš. Sám v něm nikdy nebydlel. Někteří prezidenti ano. Postupně jsme prošli celou Královskou zahradou mezi kvetoucími záhony a rozličnými cizokrajnými, stromy. Naši pozornosti neunikla ani stavba Míčovny, Oranžerie a samozřejmě Letohrádek Královny Anny a Zpívající fontána.. Historie zahrady a jednotlivých objektů a uměleckých děl je velice, velice široká.

Z Královské zahrady jsme přešli do Chotkových sadů, zastavili se u sousoší Julia Zeyera a pak pokračovali ve své cestě Letenskými sady. Užili jsme si krásných vyhlídek na Prahu od Hanavského pavilonu i z místa Letenského zámku, kde jsme se občerstvili a odpočali si. Zde jsme se rozloučili a zbytek cesty, krásnou alejí platanů do městské zástavby Holešovic, absolvoval každý sám.

Tuto trasu před námi prošly a mimořádně poznamenaly dějiny, a proto pro nás může být inspirací pro jejich hlubší poznání. Další zajímavosti o navštívených místech si snadno vyhledáte na internetu.

Všechny vás zdravím

Honza Šiml